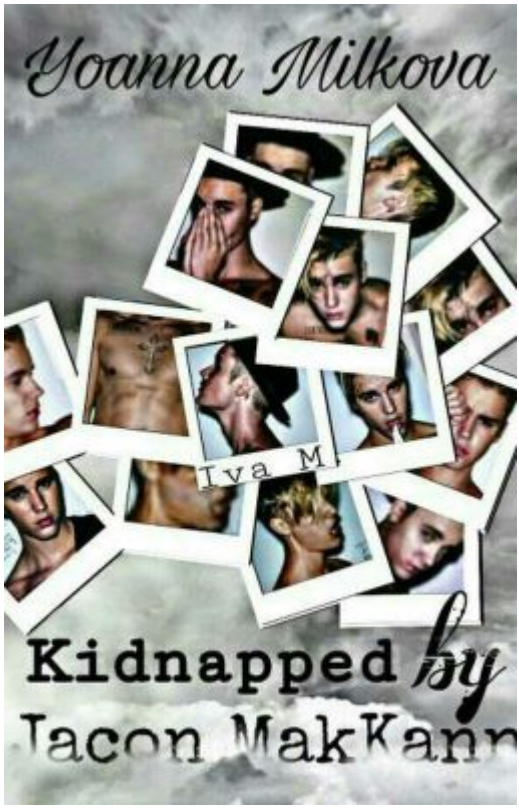
Yoanna Milkova
Iva M
Kidnapped by
Jacon MakKann

Бележка

Здравейте на всички, дошли да видят този нов "проект". Както пише в описанието на историята, това е превод на история, която намерих в Инстаграм. Надявам се да ви хареса.

Също така искам да благодаря и на Iva_Belieber за страхотната корица.

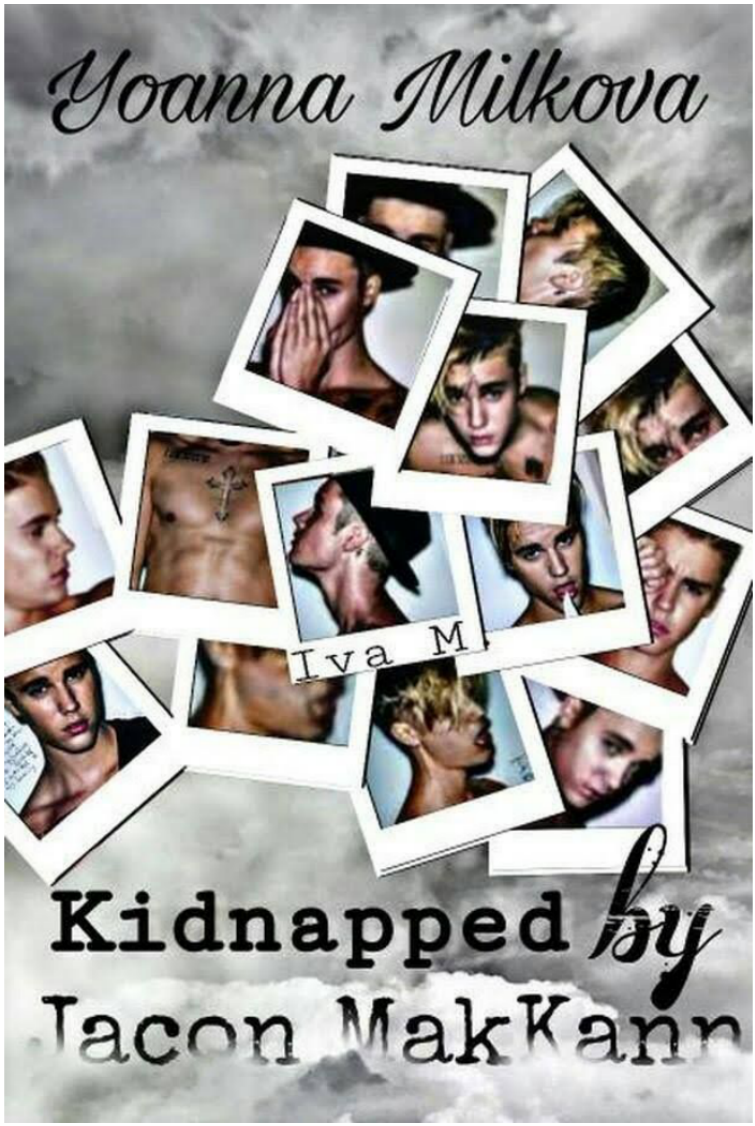
Yoanna Milkova
Iva M
Kidnapped by
Jacon MakKann

Part 1

Твоя гледна точка

Прибрах се от училище и хвърлих чантата си на дивана.

"ДЖАК." Извиках, чакайки брат ми да дойде от стаята си.

"Какво?" Изплю, слизайки по стълбите.

"Обяда готов ли е?" Попитах и седнах на масата. Той въздъхна и влезе в кухнята.

"Ето." Постави храната ми на масата.

Живея единствено с брат ми и леля ни, но тя не се интересува от нас наистина. Прибира се вкъщи много късно. Родителите ни починаха преди две години в катастрофа.

"Ще ходя в къщата на Клара днес." Промърморих, дъвчейки храната си. Джак въздъхна отново и растри задната част на главата си.

"Добре." Каза и седна до мен.

"Ще съм там през цялата седмица за пролетната ваканция." Казах поглеждайки към пилето в чинията си.

"Добре, върви. Сякаш ме интересува." Каза и се отдалечи. Завъртях очите си и довърших обяда си.

Part 2

Поставих чиниите в съдомиялната и се качих на горния етаж в стаята си. Взех чантата си и сложих чисти дрехи и всички необходими неща за седмица в къщата на най-добрата ми приятелка.

"Излизам." Извиках, слизайки по стълбите.

"Забавлявай се." Отговори и излязох.

Погледнах към колата на Джак и въздъхнах. Боже, иска ми се да съм на 18 и да имам шофьорска книжка, но не, аз съм само на 16. Изръмжах леко и се насочих към къщата на приятелката ми. Неочаквано чух шум зад себе си. Бързо се обърнах, но нямаше нищо.

"Просто вятър." Промърморих на себе си и си поех въздух. Погледнах назад и продължих да вървя.

Осъзнах колко скучно всъщност е, затова извадих iPod-а от раницата си и си сложих слушалки. Внезапно някой хвана бедрата ми и постави салфетка на устните ми. Знаех точно какво се случва, затова задържах дъха си.

Някакво момче се появи пред мен, докато другото все още държеше тялото ми.

"Дишай." Той каза и за нещастие останах без въздух. Вдишах и очите ми бавно се затвориха. "Лека нощ, скъпа." Момчето с черната маска каза и аз припаднах.

Part 3

По-късно:

Отворих очите си и се огледах наоколо. Лежах на легло и ръцете ми бяха вързани заедно. Разклатих ги за да опитам да избягам, но беше безсмислено. Обърнах главата си към стената и заплаках. Къде съм? Защо аз? Погледнах към прозореца, който беше на половина отворен. Очите ми се разшириха щом останових че някой може да ме чуе и спаси.

"Помощ! Моля ви някой! Отвлечена съм!" Започнах да крещя. Няколко секунди по-късно вратата се отвори.

"Спри да опитваш, скъпа." Каза мъжът и ме развърза.

"Кой си ти?" Попитах, дишайки тежко.

"Не задавай въпроси. Шефът иска да те види. Запомни, не говори ако не ти разреши." Каза той и ме вдигна.

"Мога да вървя сама." Скарах се.

"Добре." Каза и ме пусна на пода. Лежах на пода с толкова много болка. "Ставай!" Изкрещя и аз се подчиних. Хвана ме за задната част на врътка и слязохме на долния етаж във всекидневната.

Part 4

Спряхме пред дивана, където седеше техния "шеф".

"Джейсън, тя е тук." Каза той и ме пусна близо до него. Изпратих му отвратен поглед.

"Седни тук." Каза Джейсън спокойно, гледайки към маската си. Замръзнах за момент, гледайки към него. "Сядай." Изкрещя и бързо седнах до него. Извади пистолета си и ми го показа. "Виждаш ли това? Мога да го използвам ако не си добра." Каза и кимнах.

Цялото ми тяло трепереше и той забеляза това. Вдигна ръката си и я разклати, казвайки на другото момче да излезе. Бяхме сами във всекидневната и той внимателно се взираше в очите ми. Погледнах надолу към ръката си и сълза се спусна по бузата ми. Джейсън бавно се приближи към мен.

"Страхуваш ли се?" Прошепна в ухото ми. Грубо се отдръпнах.

Part 5

"Не." Той се подсмихна.

"Но трябва да бъдеш." Засмях се.

"Защо?" Попитах и обърнах тялото си към него, за да сме лице в лице. Той се подсмихна отново и погледна надолу. Бързо взе нож от джоба си и го притисна в гърлото ми. Отворих широко очи и се взрях в ръцете му.

"Върни се в стаята. Трябва да се погрижим за нещо." Поръча той и аз се подчиних.

Качих се по стълбите отворих вратата. Когато влязох, сълзите се стекоха. Плачех както никога досега. Легнах на леглото и зарови глава във възглавницата. Исках да крещя но трябваше да се успокоя. Избърсах бузите си и Джейсън влезе. Затвори вратата и седна до мен.

"Как се казваш?" Попита внимателно. Въздъхнах не го погледнах в очите.

"*Твоето име*" прошепнах. Той се усмихна.

"Имам някои правила за теб." Каза изправяйки се. Стиснах очите си.

"Почакай, какво?" Попитах шокирана.

Part 6

Той кимна и скръсти ръцете си.

"Първо: Ще ми се подчиняваш и ще правиш всичко което ти казвам." Започна той. Поставих ръка на гърдите си шокирано, докато клатих леко главата си.

"Ти си болен." Измънках.

"Второ: няма да ми казваш или да ми показваш такова отношение или да ми говориш така." Каза ядосано. Затворих очи и усетих повече сълзи на бузите си. "Трето: няма да ми създаваш проблеми." Каза и мина с ръка през ръката ми. "Разбра ли?" Попита и стисна ръката ми.

"Д-да." Ахна заради болката.

"Добре. Правило номер четири или златното правило: никога няма да го опиташ или да мислиш да избягаш." Пусна ръката ми.

"Кълна се че не си нормален." Прошепнах, поглеждайки към него. Джейсън се засмя и хвана брадичката ми.

"Скъпа, убивам хора, мислиш ли че съм нормален?" Каза усмихвайки се като дявол.

Затворих очите си и отблъснах ръката му. Усмивката му изчезна И можех да видя гняв, изписан на лицето му.

Part 7

Бутна ме груби да легна и седна на корема ми. Ръцете му държаха здраво врата ми и ме гледаше право в очите.

"Никога не опитвай това отново. Наруши правило у ще ти се иска да не си се раждала." Каза през стиснати зъби. Изплашено кимнах. "Отиди си вземи душ."

"Не ми е нужен." Прошепнах. Тогава осъзнах колко опасен е. Трябва да избягам. Трябва да изчезна. Той може да ме убие.

"Разбира се че се нуждаеш. Мислиш ли че ще спя с мръсно момиче? Добре, това ще е добре, всъщност..."

"Добре." Казах малко по-силно, докато той размишляваше в мръсните си мисли. Той се върна в настоящето и излезе, бутайки вратата грубо. Погледнах към тениската си и излязох от стаята до стълбите. "Джейсън?" Внимателно му извиках.

"Какво?" Попита от долния етаж.

"Къде... Къде е банята?" Попитах, надявайки се да не го ядосам.

"Тук." Каза и аз слязох по стълбите. Седеше на дивана, пиейки бира и гледайки телевизия. Показа ми правилния път и внимателно кимнах.

Part 8

Отворих вратата и видях голо момче, което току що приключваше банята си.

"О боже... Съжалявам." Казах и затворих вратата. Облегнах се на стената, чакайки го да излезе. Най-накрая излезе с кърпа увита около кръста си.

"Не се тревожи, секси." Каза той, намигайки ми.

"Чаз, остави я." Извика Джейсън от всекидневната.

Чаз изчезна със самодоволна усмивка. Влязох в банята и заключих вратата. Съблякох дрехите си и се пъхнах под душа. Най-накрая се освободих от стреса за няколко минути. Изведнъж някой отвори вратата.

"Кой е?" Ахнах, прикривайки тялото си с ръце.

"Просто аз..." Каза Джейсън притеснен. Просто той? Значи това ще ме успокои? Наистина?

"Какво правиш тук?" Попитах и той отвори вратата на душа и ме погледна. "Ъгх..." Изпищях и се обърнах с гръб към него. "Изчезни." Помолих.

Part 9

"Какво не е наред с теб? Ще те видя гола рано или късно." Каза и завъртя очи. Очите ми се насълзиха отново. "Както и да е, донесох ти дрехите от моите." Постави дрехите на пода до моите, бързо затвори вратата и той въздъхна. "Спри да ме ядосваш и да се държиш като кучка."

Въздъхнах и довърших душа си. Облякох дрехите и излязох. Погледнах го ядосано докато минавах покрай него. Влязох в стаята му и легнах на леглото. Покрих тялото си със завивката.

"Трябва да се махна." Промърморих на себе си и станах.

Внимателно отворих вратата и чух телевизора. Беше перфектно време за бягство. Отворих прозореца и за късмет имаше дърво и можех да се покатеря и да сляза по него. Няколко сантиметра преди земята скочих и побегнах.

Part 10

Гледна точка на Джейсън

Изгасих телевизора и разтрих задната част на врата си. Погледнах към вратата и Раян влезе.

"Как е новото ти момиче?" Попита той и си отворена нова бира.

"Боже... Тя ме подлудява." Изпъшках и завъртях очи.

"Искаш ли да я върна обратно?" Раян попита просто и отпи от бирата си.

"Не, тя ще ни предаде. Имам някои планове за нея." Казах смеейки се и станах. "Ще си лягам." Казах и ударих ръката му.

"Лека вечер, шефе." Каза той. Отвори вратата и в стаята беше тъмно.

"*Твоето име*, гладна ли си?" Попитах, но цареше мъртвешка тишина. Включих светлината и видях че не беше в леглото. "*Твоето име.*" Казах и погледнах под леглото. "Мамка му. Мамка му. Това е лошо. Промърморих на себе си докато я търсех. На бегом слязох по стълбите. "Раян, къде е *Твоето име*" попитах нервно.

"Оу, нейното име е *Твоето име*..."

"Къде по дяволите е тя?" Повторих по-силно. Той вдигна рамене и отидох до банята.

Part 11

Видях отворения прозорец и погледнах навън.

"Тази малка кучка." Ахнах и побегнах надолу и отворих главната врата. "Раян вземи пистолет." Поръчах и той се подчини.

Последва ме, докато аз нервно се оглеждах покрай дърветата. Къде ще се е скрила?

"И така, ще я застреляш ли?" Раян попита объркано.

"Не, може би ще я стресна." Намигнах му.

"Виж, следа." Посочи съм земята.

"Да, тя не носи обувки." Спомних си и започнах да следвам следата. Изведнъж изчезват близо до дърво.

Погледнах нагоре и я видях да седи на един клон. Усмихнах се, гледайки към Раян. Той се засмя.

"*Твоето име*, скъпа, след долу." Казах, поглеждайки нагоре. Нищо. Пълна тишина. "Скъпа, сериозен съм, не ме карай да се качвам там." Казах малко ядосано. "Слез или ще те накажа повече отколкото ако влезеш сама." Казах и погледнах нагоре, дали нещо ще се размърда. Чух силна въздишка и тя най-накрая помръдна.

Part 12

Твоя гледна точка

Мамка му, чул ме е. Как по дяволите ме намери? Слязох надолу със страх.

"Добро момиче. Харесва ми това. Но наруши правило, така че ще има наказание." Каза, чувствайки се зле за мен.

Оу, но той харесва това. Просто обича да ме наказва. Той хвана ръката ми и аз се огледах. Раян гледаше към пистолет. Не знам защо, но Раян изглеждаше тъп. Вървяхме към къщата докато Джейсън държеше ръката ми. Очите ми обходиха на около и настъпвах кракът на Джейсън и той пусна ръката ми.

Обърнах се и побегнах.

"Кучка." Изкрещя и се обърна.

Не знаех на къде бягам. Но Джейсън беше наистина бърз. Погледнах назад и той беше само на няколко метра зад мен.

"Спри." Извика, но го игнорирах. Докато гледах назад към него, не можах да видя дупката пред мен. Стъпах в дупката и паднах.

Part 13

Опитх да се изправя, но Джейсън хвана тялото ми.

"Мъртва си." Каза през стиснати зъби докато хващаше косата ми.

Изпищях и тялото ми започна да трепери. Дърпаше ме ужасно силно. В този момент исках да умра.

"Моля те не ме наранявай." Изхленчих и прегърнах кракът му.

"Ставай!" Той изкрещч и аз се подчиних. "Ти беше толкова лошо момиче." Подсмихна се и ме вдигна, така че сега висях на рамото му.

Ръцете му бяха върху задника ми и опитахме да ги махна от там. Бързо се върнахме в къщата и той ме отнесе направо в спалнята. Остави ме на леглото и отиде до гардероба. Отвори го и извади въже от там.

"Какво ще правиш?" Попитах, хапейки нокътя си. Той ме погледна и се усмихна самодоволно.

"Колко правила наруши?" Попита той и прехапа устната си. Разплаках се, гледайки надолу. "Отговори ми." Изкрещя.

"Не знам. Две." Казах малко по силно.

"Опресни ми паметта." Прошепна той.

"Бягането и когато те ударих." Казах бързо.

"Ти си добър слушател. Но все още си лоша жена. Нарушаваш правилата." Каза и хвана ръката ми.

"Моля те не ме наранявай." Прошепнах през сълзи.

"Мога да те убия скъпа. Но аз съм добър човек и ще те нараня само малко." Каза той, галейки бузата ми.

Part 14

Спряхме да говорим и той завърза ръцете ми за леглото.

"Девствена ли си?" Попита докато ме връзваше.

"Какво?" Попитах изненадано.

"Попитах те, дали някой те е докосвал вече. Дали е взел девствеността ти?" той даваше всучко от себе си за да го разбера.

"Знам какво имаш предвид." Казах раздразнено. Той удари бузата ми.

"Не ми отговаряй." Каза той и продължи да стяга. Изсумтях и го погледнах

"Не." Прошепнах. Той се засмя силно.

"Наистина?" Попита, смеейки се. Смутено погледнах към рацете си, които бяха червени и боляха.

"Ще ме изнасилиш ли?" Попитах тихо. Той погледна в очите и и погледа му остана там.

"Да, но не днес." КАза и аз въздъхнах. Хвана краката ми и ги раздалечи. Върза ги и лежах некомфортно. Когато приключи, той взе нож и аз изпищях.

"Моля те, недей." Помолих.

Той дойде по-близо до мен и сряза тениската ми. Той я дръпна настрани и оголи гърдите ми. След това сряза панталоните ми и ги махна от мен.

"Това е първото наказание. Ако крещиш или издадеш някакъв

звук, ще направя нещо по-лошо." Каза и отиде до вратата. "Лека нощ." каза и отвори вратата.

Той излезе, но не затвори. Отпуснах главата си и се разплаках дори повече. Няколко минути по-късно заспах.

Part 15

На следващата сутрин.

"Скъпа." Чух шепота на Джейсън. Отворих очите си и той гледаше към наполовина облеченото ми тяло.

"Хм?" Промърморих и погледнах към тялото си.

"Добро утро." Каза, усмихвайки се. Завъртях очи и се обърнах на другата страна. Той хвана главата ми и я обърна към него. "Не си върти очите пред мен." Каза и целуна бузата ми.

"Може ли да ме развържеш сега?" Попитах със сънен глас.

"Да, но само защото съм гладен и ти ще ми направиш омлет." Каза и потърка корема ми.

"Въжето." Припомних му да ме развърже.

"О, да." Развърза ме. "Сега след долу и ми направи омлет." Каза той и стана.

"Дрехи?" Попитах смутено.

"Сутиен и бикини са достатъчни." Намигна ми. Въздъхнах и слязох долу.

Раян и Чаз седяха долу с две други момчета на техните години.

"Ехе." Казаха когато ме видяха. Обърнах се и избягах по стълбите в спалнята.

Part 16

"Джейсън." Изскимтях.

"Какво? Момчетата дразнят ли те?" Попита със самодоволна усмивка. Поклатих глава. "Слез долу и ми направи храна." Каза малко по-ядосано. Кимнах.

Слязох и отидох в кухнята. Едно от момчетата подсвирна, но пробвах да го игнорирам.

"Хей секси, може ли да ми донесеш бира?" Момчето попита и се засмя. Обърнах се към него.

"Вземи си я сам, задник..." Извиках, но спрях щом Раян извади пистолет.

"Изпълнявай, принцесо." Каза, насочвайки пистолета към мен. Ахнах леко и отидох в кухнята. Извадих тигана и го сложих на печката. Разбих 3 яйца и ги сложих в тигана.

"Мхм." Джейсън каза, влизайки в кухнята.

"Защо ти правя закуска? Не знаеш как да готвиш?" Пошегувах се.

"Не, имам прислужница за да ми готви." Каза, приближавайки се към мен. "Сексапил." Бавно прочете на бикините ми. Завъртях очи и му подадох омлета.

"Наслаждавай се на закуската си." Казах, отдалечавайки се.

Part 17

"Ей." Каза той и аз се обърнах. "Стой тук." Въздъхнах и седнах до него. "Гладна ли си?" Попита, дъвчейки храната си. Кимнах с глава и погледнах към корема си, който ме болеше от глад. "Ето, може да ядеш с мен." Каза той и бутна чинията си към мен.

"Благодаря." Промърморих и започнах да се храня. Боже, удивително е да ядеш отново.

"По-бавно, скъпа." Каза, кикотейки се. Усмихнах се и се подчиних. След като се нахранихме взех чинията и я сложих в мивката. "Няма нужда да я миеш." Каза, стоейки до вратата.

"Мислех, че аз съм твоята прислужница." Въздъхнах.

"Раян също може да го направи." Вдигнах рамене и отворих вратата. Надникнах във всекидневната и видях момчетата все още седящи на дивана. Поех си дълбоко въздух и Джейсън забеляза това. "Какво?" Попита. Посочих с показалеца си към тях.

Part 18

"Срамежлива ли си?" Пошегува се и вдигна вежди. Кимнах леко. Усмивката му незабавно изчезна. "Не ми пука."

"Съжалявам." Промърморих бързо и излязох. Минах покрай тях и се насочих към стълбището.

"*Твоето име*, скъпа, ела седни при нас." Каза той със самодоволна усмивка срамежливо се огледах и се приближих.

"Студено ми е." Казах, надявайки се да ми даде да облека нещо.

"Не, ти си горещо парче." Раян каза, намигайки ми. Джейсън го погледна ядосано и за съжаление погледна настрани.

"Не се тревожи, скъпа. Ние ще те стоплим. Нали момчета?" Попита Джейсън със същата самодоволна усмивка.

"Да." Промърмориха всички. Въздъхнах и седнах на дивана.

"Искаш ли нещо за пиене?" Попита ме Джейсън.

"Не, искам само някакви дрехи." Промърморих когато видях че всички гледат към гърдите ми.

Part 19

"Дай ѝ бира." Джейсън каза на Чаз и той ми подаде бутилка с бира. "Пийни си, скъпа." каза той и ми намигна.

"Аз наистина не.."

"Не искаш да си в една спалня с тези момчета, нали?" Попита той напомняйки за наказанията.

"Ти си болен.." Прошепнах и отпих една глъдка от ужасно горчивата бира. Боже, беше отвратителния. Оставих бутилката на малката масичка и затворих очите си.

"Добро момиче!" Каза Джейсън, галейки косата ми. Аз го погледнах ядосано, след което погледнах надолу към пуло голото си тяло.

"Мога ли да се кача горе?" Попитах го тихо.

"Да, разбира се, скъпа." Отговори ми той и аз бързо се изправих.

Когато се обърнах той плесна задника ми и момчетата започнаха да се смеят. Бързо се качих горе.

Гледна точка на Джейсън

Изпих остатъка от бирата си и погледнах Джейк.

"Джейк, качи се горе и я изплаши." казах и стиснах празната бутилката в ръката си.

"Как?" Попита той, повдигайки дясната си вежда.

"Не знам. Опитай се да я съблечеш или нещо токова, но не го прави наистина." Предопредих го.

Той се усмихна и развълнувано тръгна към горния етаж. Господи, обичам да я дразня. Усмихнах се на себе си.

Part 20

Твоя гледна точка.

Влязох в стаята и отворих гардероба на Джейсън. Нуждая се от нещо да облека. Видях наистина голяма тениска и шорти. Вдигнах рамене. По-добре това отколкото нищо. Взех ги и ги облякох. Неочаквано чух почукване по вратата.

"*Твоето име*." Някой ми извика. Ахнах и се огледах в стаята. Погледнах към леглото и бързо се скрих под него. Вратата се отвори и някой влезе. "Принцесо, къде си се скрила?" Попита той и направи няколко крачки. Поставих ръка върху устата си за да заглуша дишането си. "Излез, скъпа. Няма да те нараня. Обещавам." Каза той и започнах да плача. Момчето отвори гардероба. "*Твоето име*, не трябва да се страхуваш." Каза той и се наведе. Затворих очите си, а той погледна под леглото. "Ето те. Ела при мен." Протегна ръцете си към мен.

Преместих се на другата страна и излязох. Побегнах към вратата, но той бързо стана и ме хвана...

Part 21

"Моля те, остави ме сама." Изкрещях, опитвайки се да избягам от ръцете му.

"Шшт... Няма да те нараня." Повтори той и ме вдигна. Грубо ме остави на леглото. "О, скъпа, не се нуждаеш от тази тениска." Седна до мен и повдигна тениската ми нагоре.

"Махни се." Изпищях и ударих устата му с ръка. Изтри кръвта от нея и неговата 'доброта' изчезна.

"Опитах се да бъда добър, но не ми се подчиняваш." Погледна ядосано към мен. Станах, но той ме хвана през кръста.

"Джейсън." Извиках и неочаквано Джейсън дойде в стаята.

"О, Джейк, остави я намира." Каза отегчено, а аз побегнах и го прегърнах.

Обвих ръце около тялото му и зарових лице в гърдите му. Джейк му намигна и излезе. Треперех до него. Джейсън ме остави да седна на леглото и ме отдръпна от него, хващайки раменете ми. Погледна в очите ми.

"Виждаш ли какво се случва когато не ми се подчиняваш и не си добра?" Попита той. Кимнах, продължавайки да треперя.

Part 22

"Хей, не трябва да се страхуваш." Каза той и аз го прегърнах отново. Не знам какво правех. Когато бавно излязох от мислите си и видях че съм го прегърнала, бързо се отдръпнах.

"Приготви се. Отиваме някъде." Каза и се изправи.

"Къде?" Паникьосах се. Нямах никакви дрехи, защото Джейсън взе чантата ми.

"Ще видиш когато пристигнем." Каза и излезе.

"Поне ми дай чантата, моля." Казах, отивайки към вратата. Опитах да я отворя, но беше заключена. "Джейсън!" Изкрещях и пробвах да отворя отново.

Той не отговори. Подпрях се на вратата и въздъхнах. Няколко минути по-късно, той отключи вратата и влезе. Видя ме седнала на леглото и да гледам към стената.

"Какво правиш?" Попита ядосано и се приближи към мен.

"Какво да правя? Взе чантата ми, заключи ме тук..."

"Млъкни! Нарушаваш правилата отново. Сериозен съм, *Твоето име*, ще ти се случи нещо и няма да е хубаво." Изкрещя в лицето ми.

"С-съжалявам." Промърморих и очите ми се насълзиха.

Part 23

"И престани да плачеш вече." Извика. Бързо изтрих сълзите си и го последвах. "Ела." Каза той и излязохме от къщата. "Седни тук и бъди тиха." Нареди ми той. Седнах и той зае шофьорското място. "Слушай ме." Започна той докато караше. Насочих вниманието си към него и скръстих ръцете си. "Отиваме в къщата ти." Каза и се усмихна широко.

"Оставяш ме да си отида?" Попитах щастливо.

"Прекъсваш ме и не." Разтърка челото си. Въздъхнах и завъртях очи. "Какво казах за въртенето на очи?" Попита, поглеждайки към мен.

"Съжалявам, Джейсън." Казах когато той вдигна ръката си и помислих че ще ме удари.

"Наистина ме подлудяваш. Ти си най-лошата жертва, която имам." Каза отегчено и погледна към улицата. "Както и да е. Отиваме там за да си вземеш дрехи и други неща, които ти трябват. Но!" Той спря и вдигна показалеца си нагоре. "Ако кажеш нещо на брат си за отвличане, ще го застрелям." Каза сериозно и аз отворих широко очи шокирано.

Part 24

Какво ще правя? Не мога да живея с Джейсън завинаги. Преглътнах трудно и спряхме пред къщата ми.

"Сериозно ти казвам, *Твоето име*." Каза и посочи пистолета в джоба си. Въздъхнах изплашено и отворих вратата.

"Дж..." Отворих устата си за да кажа на Джак.

"Не му казвай." Прошепна Джейсън през стиснати зъби. Затворих устата си и се качих нагоре по стълбите до стаята ми. Бавно се обърнах и видях Джейсън да ме следва. Отворих вратата на стаята си и видях Алекс да седи на леглото ми.

"Здравей, Джак." Казах неловко, а той вдигна веждите си.

"Нямаше ли да си там цяла седмица?" Попита и очите му се разшириха когато Джейсън влезе в стаята.

"Хей. Ти трябва да си Джак. Аз съм Майк." Каза, подавайки ръката си към него. Джак погледна объркано към мен и хвана ръката му.

"Кой е той?" Попит, гледайки към мен.

"Той е..." Промърморих, гледайки надолу.

Part 25

"Братовчед на Клара съм." Каза Джейсън и се усмихна.

"О, добре." Джак каза и погледна обратно към лаптопа си.

"Аз ще си взема още някой дрехи." Казах внимателно и погледнах към Джейсън. Той кимна, казвайки Линда си събера нещата. Погледнах неловко и отворих гардероба. Джейсън ми подаде чанта и поставих дрехите си.

"Нуждая ли се от нещо друго, Майк?" Попитах, подчертавайки на фалшивото му име. Той стисна зъбите си и си пое дълбоко въздух.

"Вземи си някоя рокля за парти или клуб. За което ти казах." Каза, гледайки ме в очите. Кимнах бързо и си взех рокля.

"Чао, Джак. Обичам те." Казах и целунах бузата му.

"Да, чао." Промърмори, но не ми обърна много внимание.

Излязохме и седнахме в колата му. Преди Джейсън да тръгне, той грубо стисна врата ми. Извих врата си от болка.

"Знаеш че мразя този начин на поведение. Ако можех щях да извадя пистолета от джоба си и ще те застрелям право в главата. Извика и ме стисна дори повече.

Part 26

"Съжалявам, Джейсън." Изхленчих, докато местях тялото си за да се освободя от ръката му.

Пусна ме и се огледа по улицата, запалвайки колата. Започнах да плача отново и бързо изтрих бузите си за да не види сълзите ми.

"Защо просто не ме застреляш? Попитах и подсмръкнах. Той завъртя очи.

"Просто млъкни." Каза грубо, не поглеждайки към мен.

"Не, кажи ми. Защо просто не ме убиеш и без друго не мразиш?" Казах малко по-силно. Исках да звуча уверено за да не си мисли че съм изплашена от него.

"Не го прави трудно за мен." Прошепна и потърка челото си, вероятно от стрес.

"Джейсън, кажи ми. Моля те, убий ме така няма да бъда наранена повече." Аз казах и заплаках повече. Исках да спра, но не можех.

"Твърдоглава си." Изкрещя и удари задната част на врата. Закрих лицето си с ръкава си и облегнах назад. Върнахме се в къщата и спрях пред входната врата.

Part 27

Погледнах наляво и си помислих да избягам, но Джейсън беше твърде близо зад мен. Въздъхнах и спрях. Той ме бутна напред, защото бях бавна. Паднах на земята и го погледнах.

"Стани." Подчиних се. "Седни тук." Каза и посочи към стол. Погледнах към стола преди да се доближа.

"Защо? Попитах докато той търсеше нещо в кухнята.

"Малка му, просто седни." Той изкрещя. Завъртях очи докато не гледаше и седнах. Той се върна от кухнята и носеше някакъв вид пръчка с него.

"Джейсън, какво..." Попитах когато дойде до мен и ме погледна в очите.

"Скъпа, всъщност беше много лошо момиче." Премахна косата от лицето ми с пръчката.

"Джейсън, моля те недей." Изпищях и той се усмихна.

"О, аз няма." Каза и разроши косата ми. "Но той ще." Каза и Чаз излезе от кухнята.

"Какво?" Попитах объркано и очите ми се насълзиха.

"Скъпа, знам колко съм сладък, но искам да знаеш че той не е." Каза, усмихвайки се.

Part 28

Погледнах към Чаз, който внимателно се взираше в пръчката.

"Джейсън, моля те, недей." Изскимтях и хванах ръката му. "Моля те Джейсън." Изплаках и седнах на земята пред краката му и ги прегърнах. "Джейсън." Той се засмя.

"Чаз, направи го." Каза той сериозно и Чаз опита да ме премахне от краката му.

"Не!" Изпищях. Вдигнах ръката си, надявайки се че Джейсън ще я хване и ще ме вдигне.

Чаз ме ритна в стомаха и сега лежах на пода. Той вдигна ръката си за да ме удари, но в този момент Джейсън го спря.

"Достатъчно, Чаз." Каза той и бързо се сгуших в него. ."Виждал ли какво се случва ако не ми се подчиняваш и ми отговаряш?" Попита като баща, учещ дъщеря си. Кимнах, продължавайки да плача така сякаш нямаше да има утре. "Следващият път в който се отнесеш с неуважение към мен или някое друго момче от екипа ми, ще съжаляваш за това. Обещавам." Каза той и аз кимнах с глава отново. "Какво трябва да кажеш?" Попита той, чакайки да се извиня.

"А-аз с-съжалявам." Попитах и притиснах главата си към него отново.

Part 29

"Добре, добре... Спри да плачеш и се качи горе и се приготви за клуб." Каза той и целуна главата ми.

"Какъв клуб?" Попитах, треперейки.

"Нощен клуб." Каза той и аз затворих очите си.

"Защо?"

"Трябва да се забавляваме, нали?" Попита, намигайки. Кимнах с глава и се качих горе.

Отворих сака си извадих черна тясна рокля. Съблякох дрехите на Джейсън и облякох роклята. Видях чантата си на леглото и бързо я отворих. Търсих телефона си, но той не беше там. Мамка му, Джейсън го е взел. За късмет гримовете ми бяха там. Взех малкото огледало и се гримирах. Също така намерих и червените токчета на Клара, които исках да ѝ върна. Обух ги и слязох на долния етаж.

"Лол." Каза Джейсън и хвана ръката ми. "Хайде момчета." Каза и влязохме в колата. "*Твоето име, няма да разговаряш с никого, освен ако не ти разреша." Каза, все още държейки ръката му.

"Мхм..." Измънках и погледнах през прозореца докато пътувахме.

Part 30

Няколко минути по-късно колата спря. Слязохме и влязохме в клуба.

"Момчета, запомнете. Не правете никакви сцени." Джейсън предупреди сериозно и те кимнаха. Джейсън пусна ръката ми и се приближи до няколко момчета.

Въздъхнах и седнах на дивана близо до бара. Джейсън ме погледна, показвайки му да седя тук. Вдигнах палец и въздъхнах.

"Здравей." Някакво момче каза, докато се оглеждах наоколо отегчена. Обърнах главата си към момчето.

"Здравей." Казах, усмихвайки се, но след това си спомних какво каза Джейсън.

"Как се казваш?" Попита и седна до мен.

Той изглеждаше наистина добре. По-добре от този глупав убиец Джейсън. Нервно погледнах към Джейсън и той говореше с няколко по чета.

"*Твоето име*." Казах, гледайки към моя похитител.

"Чудех се, дали искаш да танцуваме?" Попита срамежливо и аз се почувствах зле за него.

Имам предвид, той имаше кураж да ме попита да танцуваме. Как можех да кажа не? Щеше да му разбие сърцето.

Part 31

"Е..." Поколебах се. " Не знам. Не мога да танцувам." Казах неловко. Погледнах към ръцете си, а след това към Джейсън. Неочаквано той се обърна към мен и видя момчето. Усмивката му изчезна и той тръгна към мен.

"Кой е това, *Твоето име*?" Попита опитвайки се да бъде добър.

"Той просто ме попита дали искам да танцуваме." Отговорих, надявайки се да не е ядосан.

"Съжалявам, но тя си има приятел и да, това съм аз." Джейсън каза и обви ръка около мен. Усмихнах се фалшиво и погледнах надолу уплашено.

"Ти си нейният приятел? Е, трябва да знаеш, че и беше скучно и аз исках да се погрижа за нея докато приятеля ѝ не може." Джейсън погледна надолу ядосано и се приближи към него.

"Искам да се погрижа за теб също." Той извика към него и го хвана за тениската му. Той го вдигна и излязоха някъде.

"Джейсън, не." Извиках и го последвах. Те вървяха в една тъмна уличка. "Мамка му, това не е добре." Казах на себе си, бягайки на височките си токчета.

Part 32

Неочаквано те изчезнаха в тъмното.

"Джейсън?" Попитах, но имаше само тишина. Неочаквано се чу гръм от пистолет. Пробвах да помръдна, но не можех. Просто замръзнах. След това видях някой да върви в тъмнината. Беше Джейсън.

"Тръгваме си." Каза и хвана ръката ми.

"Уби ли го?" Извиках, изплашена до смърт.

"Млъквай. Бъди тиха." Каза нервно и продължи да върви. Бутна ме в колата му и вдигна ръка, показвайки на момчетата че си тръгваме. Те кимнаха и дойдоха в колата. Той седна до мен и постави краката ми в скута си. Въздъхна и разтри челото си нервно.

"Защо направо това?" Попитах все още в шок.

"Шшт..." Промърмори грубо и колата а тръгна.

"Защо Джейсън?" Попитах отново, надявайки се да не го ядосам. Обърна главата си към мен и ме погледна в очите.

"Достатъчно въпроси." Каза той, наблягайки на 'достатъчно'. Завъртях главата ви и сълзите намокриха бузите ми.

Part 33

"Не мога да повярвам." Изпъшках разочаровано. Той въздъхна и опита да ме игнорира. Изсумтях тихо и погледнах през прозореца.

"Той просто ми говореше." Казах когато шока изчезна.

"Ще влезеш в банята веднага след като се приберем." Каза и свали шапката си. Сложи пистолета в нея и след това в чантата. "Раян, знаеш какво да правиш сега." Каза когато колата спря.

"Джейсън, може ли да си отида у дома?" Попитах, когато останових че е в добро настроение. Имам предвид, аз му говоря, а той мрази това. Може би ще каже че мога да отида. Надявам се. Сви веждите си и ме погледна все едно аз съм го попитала най-тъпия въпрос.

"Шегуваш ли се? Знаеш твърде много." Завъртя очи, а аз тъжно погледнах надолу.

"Съжалявам." Промърморих и той отвори вратата.

"Отивай в банята. Трябва да се грижа за теб." Каза и се подсмихна леко.

"Защо?" Попитах, следвайки го в къщата.

"Защо искаш наказание? Каза все едно не зададох въпрос.

Part 34

"И какво ще правиш сега?" Попитах отегчено, гледайки го как седи на дивана.

"Нарушаваш правилата както всеки път." Каза и разтри челото си.

"Ти и твоите тъпи правила." Завъртях очи и се насочих към стълбите. "Мразя те." Проплаках и се качих горе.

Влязох в стаята и блъснах вратата след себе си. Ядосано седнах на леглото и скръстих ръцете си. Бавно погледнах нагоре и видях нещо върху гардероба. Изправих се и опитах да погледна, но беше твърде високо. Огледах се и видях счупен стол в ъгъла. Взех го. Поставих го близо до гардероба и се качих на него. Погледнах и това беше телефона ми. Усмихнах се широко и опитах да го взема, но преди да го хвана, столът се счупи още повече и аз паднах на пода. Изпищях от болката и седнах бавно. Хванах ръката си, която болеше. Мислих че е счупена.

"Джейсън." Изпищях докато сълзите продължаваха да се стичат по лицето ми.